

: 2

עין משפט
נר מצוה

במא א חיי פריז חסל' שבת
הלכה ג שבת לאין סה
וועט איר שבת שבת

בב ג מ"י שם הלכה ד
טושי"ע שם טע"ף ו:
בב ג ד מ"י יסמנ שם
טושי"ע אר"י סימן שיה
טע"ף יד:

ה' ו' מ"י פ"ב שס
הלכות ה' ו' טור שריע
הס סעיף יג וטושיע ייד
סימן קה סעיף ב:
בה' ו' ה' ט' מ"י פ"ג
הלכות ק"ס הלכה ד
ה' טושיע אריח סימן פה

סעף ב:
 ב' י מ"י סכ"ד מהלכות
 שבת הלכה ג עוש"ט
 א"י סתן שלו סעף ג:
 ב' כ מ"י פ"ט מהלכות
 שבת הלכה ג:

בזה ל' בו תשי"ז פס"ג מהל'
שבת הלכה ה' טור
פוסק אורח שיתן שלט פט"ף
ב'

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה דהא מעשה
כו' ור' יהושע בן לרי
דלמא:

לעזי רש"י

טייל"א, מנבט.

מוסד רש"י

בכחמי טבריה, משיגות
ייתכן, יפסידו סוף סוף
מדרות, ללא חלקות ארבעים
סוף, אלא חסד מדרות, חסד
ידיי מדרות, יפסידו (וב)
ידיי בחסד של יציל כזה,
אין לה קצת אלא זה שקבל
מלי (חזקיהו ברא).

תום' ישנים

(א) וסבא באהמני בתקום
 שפסע ליהודי הכר היות יד
 קוללת בו וסא דלא חיל
 תן בתקום שאין יד קוללת
 הסיני בתקום שחזן ודאי
 אלא הוי יד קוללת וסבא
 כן לא הייטל להפסיד איני
 שפסעים התחירו בכל ראשון
 חף אם אין יד קוללת בו
 וכן התחירו חכמים אפי'
 בכל שני לקמן (מב). גבי
 חזן דהיב באהמני

בירה פרק שלישי שבת

מפני שחפשי"ם שג"ו. בכולה שמעתא ובזמנתינ גבי מיחא שפיתיה משמע להבסור מים לאורך שחיה מותר להפסין גלג זהו צישולן. והכל דאסורין מפרש ריב"א דרומה כרוחץ במים חמין ויבא להחם חמין לרוחץ גופו:

ובלבד שלא יביא קומקומום
בו: פירוש כל זמן

ההאלווגטיות שס שמה יפלו המים על
ההאלווגטיות ואת ידי סחטתה אי נמי
ללא יביא משום רפואה וגורו אטו
סחיקת סממנים טפי מבאלווגטיות
דלא מיחזי כרפואה ר"ב;

ושמע משה בלי שני איני
מבשרה. תימה מאי שנא
כלי שני מכלי ראשון דאי יד סולדת
אפי' כלי שני נמי ואי אין יד סולדת
אפילו כלי ראשון נמי אינו מבשל ויש
לומר לפי שכלי ראשון מתוך שעמד
על האור דופנותיו חמין ומחמק חומין

ומן מרובה ולכן נמנו בו שיעור דכל
ומן א) שהיה סולדת בו אסור אבל כלי
ששי אף על גב דיד סולדת בו
מותר שאין דופטמיו חמין והולך
ומתקשר: וכן תיבא בששון חול
קאמר ליה. ואע"ג דאסור להרהר
עינא דלון אסור להרהר אלא
בלשון קדש והוא הרהר בששון חול:
פשוט

יוסף דאמרי תר״ויהו להתירא שמן אע״פ שהיה ס
ת״ק שמן אין בו משום בשול ואתא רבי יהודה למי
בשול והפשרו לא זה הוא בשולו ואתא ר' שמעון
יש בו משום והפשרו זהו בשולו רב נחמן ב
שמן אע״פ שאין הדי סולדת בו אסור קסבר רב
הפשרו זהו בשולו ואתא ר' יהודה למימר הפשרו לא
למימר שמן יש בו משום בשול והפשרו זהו בשולו
בינייהו כלאחר יד א״ר יהודה אמר שמואל יאחד שמן
בו אסור אין יד סולדת בו מותר והכי דמי יד סולדת בו
של תינוק נכוית א״ר יצחק בר אבדימי פעם אחת
המרחץ ובקשתי להניח לו פך של שמן באמבטי והאמב
שמע מינה תלת שמע מינה שמן יש בו משום בשול
מבשל וש״מ הפשרו זהו בשולו היכי עביד הכי והאמב
יוחנן ייבכל מקום מותר להררה חול מבית המרחץ ובית
א״ל והאמר אבי׳ דבריס של חול מותר לאומרן בלשונו
לאומרן בלשון חול אפרושי מאיסורא שאני תדע ר
שמואל מעשה בבתלמידו של ר' מאיר שנכנס אחריני
להדיח קרקע ואמר לו אין מדיחין לסוך לו קרקע א
אפרושי מאיסורא שאני הכא נמי לאפרושי מאיסורא
מינה המבשל בחמי טבריא בשבת חייב דהא מעשה
ואמר ליה מול כבלי שני ותן איני והאמר רב חסדא
בשבת פטור מאי חייב נמי דקאמר ״מכת מרדות א״ל
אבהו דשט באמבטי ולא ידענא אי עקך אי לא ע
דתניא ״לא ישוט אדם בבריכה מלאה מים ואפ״ עומד

וְיֹכִי עֲבִיד הָיִי. לְהוֹרֹת הוֹרָה שֶׁהוּא דִּבֶּר תּוֹרָה בְּנֵי הַמֶּרְחֵץ: לֵבָר
הַטּוֹטָפִת וְאִפִּי בִּשְׁוֹן מוֹל: אֵין מִדִּיּוֹן. דְּלִמְאָ חֲמִי לְאִשׁוּי גּוֹמִיט: ז'
עֲבָרָה הוּא דְּהִיר וְרִבִּי הִישָׁע (ה) דְּלִמְרָ לַעֲלִי (ש"א) בִּימֵי רַבִּי הוּא אֲלֵמָּה בִּי
מִשּׁוֹם בִּישׁוּל: מִרְדּוּס. רַדְיוּ: שַׁט'. רָק: דַּשֵּׁן לְמִגְמֵטִי. בִּשְׁנֵת: וְלֹא
הָיִים בְּמִשְׁלִיךְ פִּירִיתֹס) בְּנֵהר דְּלִיכִי בְּלִמְרָ שְׁמֵא אֲלֵמָּה שְׁמֵא אֲלֵמָּה
לֵבָר (ש"א) דְּלִיכִי לְמִגְמֵט אֲסִיר: וְאִשְׁלִיטוּ עוֹמֵדִם בְּחֵלֶר. דְּלֵבָר
לֵבָר (ש"א) דְּלִיכִי לְמִגְמֵט אֲסִיר: וְאִשְׁלִיטוּ עוֹמֵדִם בְּחֵלֶר. דְּלֵבָר

כי האי תנא. דאמר לעיל (ה)
הזיעה והרי לא נאסרה אלל
מזיעין אנחנו ואין כאן אלל
הבלייהו. ומזיע: מפסיר. מ.

כי האי תנא אמבטיאות של כרכים מטייל בהן ואינו חושש אמר רבא דוקא כרכין אבל דכפרים לא מ"ט כיון דזומרין נפיש הבלייהו ת"ר *מתחמם אדם כנגד המדורה ויוצא ומושחטף בצונן ובלבד שלא ישתטף בצונן ויתחמם כנגד המדורה מפני שמפשר מים שעליו ^הת"ר *מיחם אדם אלונגתית ומניחה על בני מעים בשבת ובלבד שלא יביא קומקומום של מים חמין ויניחנו על בני מעים בשבת ודבר זה אפי' בחול אסור מפני הסכנה ^הת"ר *מביא אדם קיתון מים ומניחו כנגד המדורה לא בשביל שיחמו אלא בשביל שחפץ צינתן ר' יהודה ואמר מביאה אשה פך של שמן ומניחתו כנגד המדורה לא בשביל שיבשל אלא בשביל שיפשר רשב"ג ואמר אשה סכה ידה שמן ומחממה כנגד המדורה וסכה לבנה קמץ ואינה חוששת איבעיא להו שמן מה הוא לתנא קמא רבה ורב יוסף דאמרי תרויהו להתירא

ר' נחמן בר' יצחק אמר לאיסורא רבה דר' שמונ אע"פ שהיה סולדת בו מותר קסבר יאמא רבי יהודה למימר שמן יש בו משום לו ואתא ר' שמעון בן גמליאל למימר שמן בשולו ר' נחמן בר' יצחק אמר לאיסורא בו אסור קסבר שמן זהו בשולו ואתא רשב"ג והפשוטו זהו בשולו רשב"ג היינו ת"ק איכא מר שמואל יאחד שמן ואחד מים יד סולדת היכי דמי יד סולדת בו אמר רחבא כל שכריסו אברדימי פסע אחת נכנסתי אחר רבי לבית ל שמן באמבטי יאמר לי טול בכלי שני ותן מן יש בו משום בשול וש"מ כלי שני אינו היכי עביד הכי והאמר רבה בר בר חנה א"ר יוץ מביט המרחץ ובית הכסא וכ"ל בלשון חול מותר לאומרי בלשון קודש של קודש אסור לאיסורא שאני תדע דאמר ר"ב יהודה אמר מאיד שנכנס אחריו לבית המרחץ ויבקש חין לסוך לו קרקע אמר לו אין סכין אלמא י לאפדושי מאיסורא שאני אמר רבינא שמע בת חייב דהא מעשה דר' לאחר גזירה הוה יני ויהאמר רב חסדא המבשל בתמי מבייא מר "מכח מדרות א"ר זירא אנא חותיה לר' א אי עקר אי לא עקר פשיטא דלא עקר ולאה מים ואפי' עומדת בחצר לא קשיא דא

ה' מורה ביות המרחץ: להרבה. בדברי מרים: דברים של
לנמא אחי לאשוי גומות: דהא מעשה דרבי אחר גוירה
[ע"ה] בימי רבי הוה אלמא בימי רבי כבר גבור: וקאמר ליה
דעט בלחמכסוי. בשבת: ולא ידעא א' עקד. רבלי מן
השטא למור שמה יעשה חיות לא שטיין בדאמרין חסר
ואפילו גמור דכחל. חיות למור שמה יחמ חסר

מסורת הש"ס

(א) תוספתא שבת פ"ד,
(ב) (תוספתא שם, ג) נרכות
מד: (לעיל י). לקמן קנ. זמח
קב: ע"ו מד: קדישין לג,
(ד) לקמן קנא: (ה) ע"ר חס'
לקמן קמ: ד"ה דמילא
(ו) פסחים תל: (ז) יצמות נב,
מסובות תש: נזיר כג, נח:
הולין קמא: (ט) ע"א,
(ע) [ב"ה דף ל:]

רבינו חננאל

[illegible]

(ח) ט"ס יש כולן ולסין
הירושלמי הובא כרא"ש.